

langstelling de uitvoering der werken, in het bijzonder wat betreft de havenuitbreiding en den raadhuisbouw.

Helaas is deze onbezorgde tijd slechts kort van duur geweest. In 't begin van 1914 zag De Jongh zijn huiselijk geluk droef verstoord door het overlijden van zijn trouwe gade, met wie hij ongeveer 45 jaren in den echt vereenigd geweest was. De anders zoo krachtige man, die gemakkelijk vergat al wat hem werd aangedaan, heeft den zwaren slag tot het einde gevoeld, ook al toonde hij daarvan weinig naar buiten.

Drie jaren later, 31 Januari 1917, ging hij zelf heen na eene operatie, welke hem geen baat mocht brengen. De tijding van zijn verscheiden, welke zoo onverwacht kwam, verwekte groote verslagenheid bij al zijn vrienden en vooral bij zijn getrouwen op het Stadsstimmerhuis.

Onze stad gaf in die dagen opnieuw blijk van hare erkentelijkheid voor hetgeen zij De Jongh verplicht was. De Gemeenteraad besloot aanstonds zijne nagedachtenis te eeren door de oprichting van een gedenkteeken. Moge dit monument in edele vormen en krachtige lijnen door alle tijden heen tot den volke spreken van het hoogstaande karakter en den stoeren arbeid van den genialen werker, wiens succesvol streven er op gericht was Rotterdam groot te maken. Moge tegelijk op den breeden voet gebeiteld staan de zang, die zijne aandoening, bij den aanblik van de schoone rivier, zoo treffend weergeeft:

'k Heb U lief Rotterdam, met Uw drukte en gewoel,
Waar het leven zoo krachtig in bruist,
Koningin van de Maas, uit wier golven een lied
Vol van glorie en hoop U omruischt.